

første & andre SAMUELSBOK

1&2 Samuelsbok:

Bud fra hinsides graven

Taler: Bjarne Sivertsen

Tekst: 1 Sam 27-28

Dato: 04.10.2020

Som en følge av Sauls planer om å drepe David, ser ikke David noen annen utvei enn å flykte til et sted hvor det er umulig for å Saul å få tak i ham (1 Sam 27). Derfor flykter han til filisterbyen Gat hvor kongen Akisj lar ham, mennene hans og familiene deres bo. Deretter slo de seg ned i den mindre landsbyen Siklag. David var i stand til å overbevise kong Akisj om at han stod på kongens side ved å få kongen til å tro at David og mennene hans dro ut på tokt for å plyndre israelittene. I virkeligheten angrep David andre folkeslag som var gamle fiender av israelittene.

David gikk hardt fram når de angrep fiendene sine, og de drepte både menn og kvinner. Dette hadde selvsagt en praktisk hensikt, fordi hvis de hadde latt noen av dem gå, ville David bli avslørt og kong Akisj ville ha funnet ut sannheten om det David gjorde. Men det er også en påminnelse for oss med tanke på synden i våre egne liv. Vi må ikke la deler av synden stå igjen, slik at den ender med å ødelegge oss likevel. Jesus har kjøpt oss fri fra synden.

Etterhvert bestemte filisterne seg for å gjennomføre et stort angrep mot israelittene. Saul ble igjen styrt av frykt (28,5), som ledet ham til å synde. Han prøvde først å søke råd fra Gud (28,6). Han prøvde alle tilgjengelige måter for å høre fra Gud, men Gud svarte ikke, fordi Saul igjen og igjen hadde vendt seg bort fra Gud.

Derfor gjorde Saul noe han visste var forbudt for ham. Han oppsøkte en spåkone/åndemanager for å mane fram den døde profeten Samuel. Denne formen for okkult spiritisme skulle jødene holde seg borte fra, som det stod skrevet i Moseloven (se f.eks. 3 Mos 18,9-12). Dette var en praksis som folkeslagene i Kanaan hadde bedrevet i tiden før israelittene inntok landet. Saul visste dette, for han hadde selv tidligere drevet ut alle som praktiserte denne typen åndelighet.

Men i forkledning snek Saul seg forbi fiendens linjer til byen En-Dor for å besøke en spåkvinne i skjul. Han ville at hun skulle mane fram en død person for ham, men hun var motvillig fordi Saul hadde drevet bort fra landet alle som bedrev slike ting (28,3). Saul legger til sin synd ved å sverge ved Herren at ikke noe skal skje med henne (28,10). Han er blind for synden han selv utfører. Saul ville mane fram den døde Samuel i håp om å få profetiske ord fra Gud (28,11). Saul innrømmer selv at det er hans store trengsel og mangelen på kontakt med Gud som er unnskyldningen for å mane fram Samuel (28,15). Saul hadde håpet å få råd fra Samuel om hva han skulle gjøre, men når Samuel plutselig dukker opp så er det slett ikke oppmuntrende ord Saul mottar. Ordene fra Samuel er nemlig en påminnelse om at Gud har forkastet ham som konge. Og i stedet for råd om hva Saul skal gjøre i møte med filisterne, får

ØYER PINSEMENIGHET TABERNAKLET

han bare vite at han og Israel kom til å møte et stort nederlag i slaget som skulle følge (28,16-19).

Hele denne historien virker som en advarsel til oss om ikke å involvere oss i okkult spiritisme og søke kontakt med de døde. Mange i dag er nysgjerrige på den åndelige verden. Men det fører til at mange blir lurt av falske «åndemanere», mens noen får kjenne på åndsmaktenes reelle påvirkning og kan ta skade av det.

Jesus beviste sin makt over den onde ånde verdenen: «*Han helbredet mange som led av forskjellige sykdommer, og drev ut mange demoner. Han tillot ikke demonene å snakke, siden de visste hvem Han var.*» (Mark 1,34). Jesus kom for å gjøre ende på djevelens gjerninger og sette mennesker fri fra disse åndsmaktene. Gud vil ikke at vi skal ha noe med dette å gjøre, fordi det er destruktivt.

Paulus skriver i Kolosserbrevet: «*Han avvæpnet myndighetene og maktene og vanæret dem offentlig da Han triumferte over dem på korset*» (2,15). Samtidig advarer også Paulus mot å ta del i det okkulte eller andre religioner som ikke tilber Bibelens Gud, fordi det er demoner som står bak. Kristne skal ikke ha fellesskap med demoner, fordi de er i fellesskap med Kristus (1 Kor 10,14-22).

SPØRSMÅL TIL ETTERTANKE

- Hva fyller hjertet ditt? Er det fylt av frykt som gjør at du undergraver din tillit til Gud?
- Hvordan kan man bruke idéen om eksil (slik David var i eksil blant filisterne) til å forklare evangeliets budskap?
- Kommer du på noen tilfeller i ditt eget liv hvor du har ignorert Gud, og deretter klaget på at Gud er stille?
- Hvilke refleksjoner har du omkring et bibelsk syn på åndemanere, tilbedelse av fremmede guder/åndemakter og å kontakte de døde?